

Arran com a excusa

«Si ataquem la minoria antisistema ?pensen? provocarem la resposta, i l'espiral acció/repressió ens serviran per ocupar massivament el carrer». Amb tanquetes i amb tot el que els calgui. Aquesta és la seva lògica democràtica: impedir l'expressió de la democràcia real. Si cal, desestabilitzant-ho tot» | «Si ataquem la minoria antisistema ?pensen? provocarem la resposta, i l'espiral acció/repressió ens serviran per ocupar massivament el carrer». Amb tanquetes i amb tot el que els calgui. Aquesta és la seva lògica democràtica: impedir l'expressió de la democràcia real. Si cal, desestabilitzant-ho tot»

Portada de l'ABC d'avui que posa Arran en el punt de mira

La recent campanya d'Arran contra l'explotació turística massiva ha tingut un impacte sorprenent. L'amplificació extraordinària d'un parell de protestes puntuals ha tingut, com a virtut, que ha passat a un primer pla de l'actualitat política la crítica al mecanisme d'especulació econòmica del turisme massiu, que precaritzava encara més les classes populars, dificulta el seu accés a l'habitatge i expulsa el jovent fora de la ciutat de Barcelona. Benvingut, doncs, el debat. És necessari i és urgent.

I tanmateix, sorprenentment, mitjans tan poc afins i tan poc pròxims a Arran, com *ABC*, *El Mundo*, *La Razón*, etc. s'han fet també un ampli ressò de la seva campanya, amb un afany criminalitzador ben poc dissimulat. Allò que abans era inexistent per a ells, ara ho presenten com l'avantsala del terrorisme i de tots els mals.

Avui el diari *ABC* ja comença a ensenyar la poteta de les autèntiques intencions de l'Estat: estan considerant il·legalitzar Arran i, de passada, la CUP. Per a ells tant és bou com bèstia grossa. L'important, per a la caverna, no és què i com ho il·legalitzen, ni per a quant temps. Això és una qüestió senzilla: ja demanaran a la fiscalia que «*lo afine*». L'important, i allò que realment els preocupa, és el referèndum del proper 1 d'octubre. Perquè aquest referèndum qüestiona la seva idea d'«*una grande y libre*»: la pàtria imperial intangible, inamovible, inqüestionable, immutable... Sí, per aquest motiu no ho volen permetre, però no només per aquest.

El principal i més perillós efecte del referèndum de l'1 d'octubre és que qüestiona la idea de la seva «democràcia institucional» on l'important no és la decisió sobirana del poble, sinó que allò que veritablement els importa és preservar l'entramat institucional. No compta veritablement la decisió popular, sinó que allò que resulta prioritari, per a ells, és preservar el Règim del 78: és la immutabilitat de l'estructura institucional» i de la monarquia parlamentària que llavors van construir. La resta, és una complexa construcció jurídic-institucional que, tot i basar-se teòricament en la decisió de poble, no és més que una segona Il·lustració de les elits, però adaptada a les circumstàncies de la segona meitat del segle passat: pretesament, tot per al poble, i teòricament amb el poble; però on el poble, veritablement, hi té molt poc a dir.

Ara Arran és el dimoni. L'encarnació del mal. Serà el blanc de tots els atacs. No els preocupa la dimensió política d'Arran. Tampoc els preocupa la seva pretesa «violència». Desenes d'episodis que ha viscut el nostre país, esdevinguts per exemple en diferents vagues generals, serien comparables a l'incident de l'autobús turístic.

Arran no és l'objectiu directe. Allò que els preocupa és com ho poden fer per desestabilitzar el carrer. Ja ho va insinuar Aznar en el seu moment: faran tot el possible per provocar un conflicte entre catalans, per tal d'impedir que hi hagi una decisió sobirana i democràtica del poble català.

I som aquí. A una cinquantena de dies del major i més desafiant repte democràtic que ha plantejat el poble català. Volem decidir democràticament el nostre futur. Saben que no ho volen permetre, i que faran tot allò que estigui a les seves mans per boicotejar-ho. Ells saben que la imatge de la policia ocupant els carrers amb tota la força bruta, i retirant urnes per impedir aquest magnífic democràtic, tindria un cost molt alt. Saben que necessiten una coartada, una excusa per dissimular o encobrir aquesta resposta autoritària i antidemocràtica que preparen. I es aquí on Arran, de forma directa, i la CUP indirectament, els podrien servir aquesta coartada. «Si ataquem la minoria antisistema -pensen- provocarem la resposta, i l'espiral acció/repressió ens serviran per ocupar massivament el carrer». Amb tanquetes i amb tot el que els calgui. Aquesta és la seva lògica *democràtica*: impedir l'expressió de la democràcia real. Si cal, desestabilitzant-ho tot.

Així les coses, passi el que passi, una cosa sembla clara: la prioritat democràtica del poble català és i serà expressar el nostre vot pacíficament. Defensar les urnes. La resposta legítima del moviment anticapitalista haurà de ser pensada i gestionada amb el cap fred. Els *tempos* no els ha de decidir l'Estat repressor. Els decidirà el jovent. Els decidirà el poble català.

Com sempre, i més que mai, sobiranament rebels. Tossudament rebels.